

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/195343,Teodor-Gasiorowski-Kazimierz-Tumidajski-1897-1947.html>
26.02.2026, 17:14

Teodor Gąsiorowski: Kazimierz Tumidajski (1897-1947)

Przyszły komendant Okręgu Lubelskiego AK urodził się 28 lutego 1897 r. w Radłowie, w wielodzietnej rodzinie. Ojciec wysłał go do I Gimnazjum im. K. Brodzińskiego w Tarnowie. W połowie sierpnia 1914 r. siedemnastoletni gimnazjalista uciekł z domu i zgłosił się do Legionów Polskich.

[Konspiracja Legiony Polskie wojsko Wojna obronna 1939 Zbrodnie sowieckie](#)

28.02.2026

Kazimierz Tumidajski został „Edwardem”, potem „Marcinem”. Z II Brygadą Legionów walczył w Karpatach i w Besarabii. Później z 6. pułkiem Legionów brał udział w kampanii wołyńskiej. Za odwagę wykazaną w tych walkach odznaczono go Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

W 1917 r. odmówił złożenia przysięgi na wierność cesarzowi Niemiec i został internowany w Szczypiornie, a następnie w Marmaros Siget na Węgrzech. Jako poddanego austriackiego zwolniono go z obozu i wcielono do armii austriackiej. Wiosną 1918 r. zdezerterował, zanim jego pułk wysłano na front. Przedostał się do II Korpusu Polskiego na rosyjską stronę frontu. Gdy Korpus rozbrojono pod Kaniowem, dostał się do niemieckiej niewoli, z której wkrótce zbiegł. W Kijowie rozpoczął działalność konspiracyjną w Polskiej Organizacji Wojskowej.

Czterokrotny Krzyż Walecznych

Na przełomie 1918 i 1919 r. Kazimierz Tumidajski wstąpił do Wojska Polskiego. Brał udział w wojnie z bolszewikami. Jako żołnierz Grupy Operacyjnej Edwarda Rydza-Śmigłego zasłużył na czterokrotne odznaczenie Krzyżem Walecznych.

Po wojnie pozostał w wojsku. Zdobyty na froncie stopień porucznika wymagał jednak uzupełnienia teoretycznej wiedzy wojskowej. Został skierowany na kurs dowódców kompanii w Rembertowie, a potem do batalionu zapasowego 6. pp Legionów w Płocku. Jego kariera była związana z przydziałami w wojskowych strukturach administracyjnych. Najpierw pracował w Oddziale V Ministerstwa Spraw Wojskowych, zajmującym się sprawami kadrowymi, później w Departamencie I Piechoty tegoż ministerstwa i w Dowództwie Okręgu Korpusu IX w Brześciu. Po czterech latach wrócił do służby liniowej. 1 grudnia 1924 r. został awansowany na stopień kapitana i przeniesiony na stanowisko kwatermistrza 36. pułku piechoty Legii Akademickiej w Warszawie.

W maju 1926 r. stanął po stronie marszałka Piłsudskiego, ale nie przyspieszyło to jego kariery. Dopiero w 1932 r. został awansowany na stopień majora. Dwa lata później otrzymał nominację na stanowisko dowódcy III batalionu 2. pułku strzelców podhalańskich, stacjonującego w Olchowcach pod Sanokiem.

Zaangażował się w lokalną działalność społeczną. Należał do Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Sanockiej, przewodniczył tamtejszemu Oddziałowi Ligi Morskiej i Kolonialnej, był prezesem Domu Żołnierza Polskiego. Ta działalność została doceniona przez przełożonych i zaowocowała Złotym Krzyżem Zasługi.

► [Czytaj całość na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Konspiracja, Polskie wojsko, Wojna polsko-bolszewicka, Wrzesień 1939, Zbrodnie sowieckie

Artykuł

Kazimierz Tumidajski (1897-1947)